

Protokol

sepsaný dne 30.6.1946 na místním velitelství SNB ve Vysokém Mýtě s Josefem Martincem, nar. 12.12.1906 v Leskovci, okres Vsetín, rolník, bytem Vysoké Mýto čp. 18/II., ve věci vypálení mlýna v Leskovci a vyvraždění rodiny Juříčkové.

Martinec byl vyzván, aby vypovídal jen pravdu a tak, aby svoji výpověď mohl i před soudem odpřisáhnouti, udává následující:

Dne 3. dubna 1945 mezi 5 a 6 hod. ranní, když už jsem byl vzhůru, byl jsem vyrušen ve svém domě střelnou ránou. Když jsem vyšel na dvůr, viděl jsem na dvoře něm. vojsko, které mělo obklíčený celý můj dům a zároveň jsem viděl, jak Němci v uniformách vedou Jana Juříčka, majitele mlýna do lesa. Ze svého dvorku jsem též viděl, když Němci přišli s Juříčkem do lesa, jak se na něho vrhli a začali ho tlouci, pravděpodobně pažbami pušek, neb rány byly slyšet po celé dolině. Též jsem viděl jak Juříček padl pod rány k zemi.

Potom Němci vzali mne a mého 15letého synka Dobromila a zbývající členové rodiny Juříčkoví a dovedli nás na místo do lesa, kde Juříček byl přivázaný ke stromu. V mém domě a cestou do lesa, byl jsem Němci vyslýchán, jest-li jsou u nás partyzáni a neb jest-li něco o nich vím a neb co se u nás o nich mluvilo. Na to jsem jim odpovídal, že o ničem nevím.

Mlýnář Juříčka měl za svým domem zhotovený bunker, který byl tak důmyslně zhotoven, že by ho nešlehl žádný, kdo by o něm nevěděl. Okna bunkru byla maskována fošnami. Jeden něm. voják šel a tyto z oken odstranil. Druhý něm. voják postavil se přímo proti oknu bunkru s pancéřovou pěstí a tuto do okna vystřelil. Druzí vojíní tam házeli ruční granáty a zapalovali lepenku, aby kouřem dostali ven partyzány. Když nikdo nevycházel, přivedli Jana Juříčka a tomuto nařídili, aby pustil ze chléva všechny dobytek a pak poslali Juříčka, aby vyvedl z bunkru partyzány. Juříček šel do bunkru a za malý okamžik se vrátil a za ním vyšel partyzán se zdviženými rukama. Němci okamžitě partyzána svázali a odvedli ho stranou. Na to Juříčka poslali opět do bunkru, aby přivedl další. Za malý okamžik se Juříček vrátil z bunkru a za ním vyběhl partyzán Rus, který střílel z pistole po Němcích. Němci začali též střílet z pistole proti partyzánu, na co použili samopalu a tohoto než doběhl 8 metrů zastřelili. Potom opět poslali Juříčka, by přivedl další. Za chvíli se Juříček vrátil, za ním vyběhl partyzán Rus, který též po Němcích střílel. Tohoto Němci zastřelili též. Znovu podívali Juříčka, aby přivedl další partyzány. Juříček jim řekl, že už tam nikdo není. Němci se ihned kolem něho sešklupili a jednou ránou z pistole do spánku Juříčka zastřelili. Juříček byl na místě ihned mrtev.

Němci potom použili veškerých zbraní, aby dostali zbývající partyzány z bunkru ven. Když to nepomohlo, poslali pro 19 letého syna Jana Juříčka, kterého poslali do bunkru, aby přivedl partyzány. Tento se ale již z bunkru nevrátil. Syn Juříčkův se pravděpodobně v bunkru zadusil, neb po všem, byl tam nalezen a bylo zjištěno, že krvácel z nosu. Potom poslali pro zbývající rodinu Jana Juříčka, t.j. manželku a 2 dcery ve stáří 14 a 16 roků, které ihned na místě zastřelili. Pak se všechno vojsko vrhlo do domu Juříčka a tento úplně vyrybovali a věci naložili na 1 vůz / žebřík / který odvezli. Dále nanosili otýpky slámy k domu Jana Juříčka a dům zapálili. Když celý dům a přilehlé budovy byly v největším plameni, přitáhli Němci mrtvoly k ohni a 4 vojíní házeli tyto do ohně. Toto vše trvalo až do 1 hod. odpolední a nás, když bylo po všem, poslali domů.

Dva ruští partyzáni se zachránili tím, že v nestřeženém okamžiku z bunkru utekli a po celou dobu byli schováni ve vodě pod mlýnským kolem.

84.

Kdo mohl prozraditi Němcům, že Juříček má za svým domem bunkr, ve kterém se ukrývají partyzáni, není mně vůbec známo.

Skončeno, přečteno a podepsáno.

Vysoké Mýto, 30.6.1946.

Vyslýchající:

Tomášek, štrážm. v.r.

Vyslýcháný:

Martinec Josef, v.r.

Za správnost opisu:

Kučerová